

גרמניה המערבית בענין משפטו של אייכמן - ולדבר אין שחר? נאמר סם שלי

דברי העוזנות נפגשהי וכו'. שוחח כמה שעה וחצי שח קוניאק והלך.

5.5.61, יום ו'

באו אצלי אשכול וזיאמה. צרוף זה אמר לי מהי כוונתם. זיאמה אמר זאת:

ש"אחיה ב.ג." אכרתי שהשאלה היא איך להסביר בעיות המדינה לאזרחיה - ואיך

לארגן ההסברה. יש להגיד לעם האמת: מה גדרש מכל איש ושחכדינה היא נחבעת וגם

חובעת. ויש לדעת כיצד להפעיל מכסימום של חברים בהסברה זו.

- בשתיים עשרה באה אצלי אסתר הרליץ. היא שבה מניקור בהודו, בציילון

ובבורמה עם משלחת האינטרנציונל. שוחחה עם נהרו - שיחה לא חשובה. אולם סם

ישראל ספורטס בהודו, אפילו בכפרים. אין הודו מחגברת על קשייה. החוק ביטל

תקטנות, אבל למעשה הן קיימות. העוני גדול, הרבוי הטבעי עצום. בעיה העדות

בהודו חמורה מזו שבישראל. יש שאימות ספרטיסטיות, לא בטוחים באחרות הודו

אחרי נהרו. שמת הינדו לא מקובלת. נהרו בעצמו טרבר בשלמנט אנגליית. בסרלמנט

יש 20 סוציאליסטים, 40 קומוניסטים - בציילון דיברה עם הגב' בנדרניוקה.

היא עשירה מופלגת, מדברת עם ילדיה אנגלית, סוציאליסטית. בציילון יש לנו

מיופה כוח - ברנע, בהודו יש קונסול כללי - מיכאל מיכאל. כבורמה לא נפגשה

עם אונגו. הוא מוקף אנשים מחוסרי יכולת. הסוציאליסטים שנמדדו ממנו - כוכבים לדבריה להעריץ אותו. יחכן שיקרא חזרה את או-בה סו וחבריו. הצבא עודנו מוזיק בהרבה מפעלים כלכליים, ויחכן שיחזור לשלמון. מגשה בהודו את מברגה מסשה, גנרל, מי שהיה מבנו של גוראלה. טחכונן לפלוש לנמל ולהפיל את הטלך. מבקש לסט כך כסף ונסק. הצבא לדכריו נעשה נפשו מהמלך. מבקש 300.000 רוסיות = 60,000 דולר.

- בארבע בא אצלי הביחה לגי הזמנה רוזן. אמרתי לו : עבדנו יוד מאז קוב הכדינה, אם כי הוא נמצא יותר זמן מפני בממשלה (העיר: הוא נעדר מהממשלה 13 חדשים. אני נעדרתי 15 חדשים), היו בינינו הרבה חילוקי דעות - אבל מהוך איכון הדרי. לא הייתי רוצה שנימדר מהוך רוגזה. אני חולק על ההנהגותו בועדת השבעה. כשי משמשים ראיתי אותו אחראי יותר מכולם. היה חייב לדעה שהצדקה לבון היא אסמט הרשעה גיבלי. רק ביה משטט יונל לעדות זאת. כשי שכתבתי לו ראיתי מהוך הטרוטוקוליס של ועדת השבעה כי דעתי הייתה שלבין אם כי לא נחן הוראה מפורשת דיבר עם גיבלי באופן שזה הבין סעליו לסעול. כדוע לא אסר זאת בטסקנות. אני רואה בהנהגות ועדת השבעה מקדים מסוכן. איני יודע אילו מסלוח עוד יקומו אצלנו, והם ילמדו לעצמם זכות להיות שוטטים. גם הנוהל של ועדת השבעה היה משונה. קבלו עדות שלא הייתה שייכת לענין וחקרו עדים לטובת צד אחד, וסרבו להסוע צד שני, אם כי סלומון דרש זאת. אמנם רוזן (וגם סיכריט ושמירא) היו בעד ספיעהם, אבל שר הטסמטים לא היה ראוי בענין זה לקבל דעה רוב הועדה - עליו לפעול לגי הכרתו.

חשובהו של רוזן לא שכנעה אותי, ואמרתי לו אם כי אני ממיל כל סמך

בישרו ובהגיונותו אני משוכנע שעשה מטגה כבר. נפרדנו בידידות.

6.5.61,

בבוקר בא אצלי גולדמן. סיפר לי על כספי השלומין, ושהוא עומד לדרוש

עוד מאה מיליונים בעד יהודי רומניה, הונגריה ועוד. קובל על שדה שהצהיר פעם

שאין לו כל תביעה מאוטטריה. בטוף דבריו הביע תרעומת על גלוי הדעה שלי עם

בלוטסיין - ונמנעתי מוויכוח אחר בעניין זה. הוא אמר לי שמחכוונן להשחקע

בארץ - לאחר הבחירות.

- בערב חוג התנך בביה"י. בן שם הרצה על היקף כיבושיו של סאול - לסי

דעתו עד צמון טוריה, מזרח נהר פרס, ועד העיר מדינה בערב. חכם מרובה.